2-11-31

དེ་ནས་ཡང་དྲང་སྲོང་ཡིད་ལས་སྐྱེས་ཀྱིས་འདི་སྐད་ཅེས་ཞུས་སོ། །ཀྱེ་སྟོན་པ་དྲང་སྲོང་རིག་པའི་ཡེ་ཤེས་ལགས། །བྱ་བྱེད་སྨན་པའི་གནས་ལ་ཇི་ལྟར་བསླབ་པར་བགྱི། །འཚོ་མཛད་སྨན་པའི་རྒྱལ་པོས་བཤད་དུ་གསོལ། །ཞེས་ཞུས་པ་ལས། སྟོན་པས་གསུངས་པ། ཀྱེ་དྲང་སྲོང་ཆེན་པོ་ཡིད་ལས་སྐྱེས། །དེ་ལྟར་གསོ་བར་བྱེད་པའི་གསོ་བ་པོ། །བྱ་བ་བྱེད་པ་སྨན་པའི་གནས་བསྟན་པ། །རྒྱུ་དང་ངོ་བོ་ངེས་ཚིག་དབྱེ་བ་དང་། །ལས་དང་འབྲས་བུ་རྣམ་པ་དྲུག་གིས་བསྟན། །

Then again Sage *Yid les sKyes* (Yidlay Kye) made this request, "O Master Sage *Rig pa'i shes* (Rigpai Yeshi), how can one learn the section on practicing physician?" May the Supreme Healer, the King of Physicians, please explain." To this request, the Master replied, "O Great Sage *Yid les sKyes* (Yidlay Kye), the section on the practicing physician, the healer, one who heals, is revealed under the six categories. They are qualities, the nature, the definition, the classification, the function and the reward.

རྒྱུ་ནི་བློ་ལྡན་བསམ་པ་དཀར་བ་དང་། །དམ་ཚིག་ལྡན་ཞིང་རྣམ་པ་བཟོ་བ་དང་། །བྱ་བ་ལ་བརྩོན་མི་ཆོས་མཁས་དང་དྲུག །

The six qualities of an eminent physician are being intelligent, being compassionate, being committed, having dexterity, being diligent and being proficient in social ethics.

དེ་ལ་དང་པོ་བློ་དང་ལྡན་པ་ནི། །བློ་ཆེ་བློ་བརྟན་བློ་གཟིག་གསུམ་ལྡན་པས། །གསོ་དཔྱད་མདོ་རྒྱས་མ་ལུས་ཁོང་དུ་ཆུད། །ལག་ལེན་ཀུན་ལ་ཐོགས་བརྟགས་ཉམ་ང་མེད། །རིག་པས་དཔྱོད་ཤེས་མངོན་ཤེས་ཕྲ་མོ་འཆར། །དེ་ཉིད་རྒྱུ་ཡི་ནང་ནས་མཆོག་ཅེས་བྱ། །

Firstly, being intelligent means having the three virtues of broad-mindedness, mental stability and discerning mind. The quality of being broad-minded facilitates the comprehension of the concise and detailed treatises of medical science. Mental stability enables the physician to implement all practices without any apprehension. A discerning mind helps in developing clairvoyance using analytical approach. Intelligence is therefore supreme among all qualities for becoming an eminent physician.

བསམ་པ་དཀར་བ་བྱང་ཆུབ་སེམས་ལྡན་པ། །སྦྱོར་བ་དངོས་གཞི་འཇུག་ལས་དང་པོ་ནི། །སྡུག་བསྔལ་མཐོང་དང་ཕན་འདོགས་དད་པ་དང་། །བཟང་ངན་བྱམས་སྡང་ཞེ་ནས་སྙོམས་པ་ཡིས། །སྙིང་རྗེ་བྱམས་པ་དགའ་བ་བཏང་སྙོམས་བཞི། །སྔོན་པ་བྱང་ཆུབ་མཆོག་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་དེ། །དངོས་གཞི་འཇུག་པ་ཚད་མེད་ཉམས་སུ་བླང་། །འཇུག་པ་བསྟགས་པར་བལྟ་ཞིང་ཁོན་འཛིན་མེད། །དེ་ལྡན་གསོ་སླ་འཚོ་མང་གྲོགས་སུ་འགྱུར། །

Being compassionate is to have a mind of enlightenment, the Bodhicitta. To develop Bodhicitta, it necessitates three processes of the preliminary, the ctual practice and the engagement. The preliminary practice is to realise the true nature of all suffering, to develop a true aspiration to help all sentient beings, to have absolute faith in the Three Jewels[1] and to remain unbiased by avoiding discrimination between good and evil. Based on the four immeasurable thoughts of compassion, love, joy and equanimity, generate the aspiration for enlightment and engage in the actual practice. Engagement implies continuous practice while realizing the virtuous qualities of the medical tradition and imparting treatment without favouring the ones who praise you and holding grudge against others. The attainment of these qualities ensures the ability to make easy cures and assists in a large number of recoveries.

དམ་ཚིག་ལྡན་པ་བློ་བཞག་རྣམ་པ་དྲུག །བཟུང་བྱ་གཉིས་དང་ཤེས་བྱ་གསུམ་དུ་བཤད། །

Being committed involves the six mental obligations, two obligations to be maintained and three obligations to be understood.

དང་པོ་སློབ་དཔོན་གསུང་དང་གསོ་དཔྱད་དང་། །མཆེད་དང་ནད་པ་རྣག་ཁྲག་རྣམ་དྲུག་ལ། །སངས་རྒྱས་དྲང་སྲོང་གསུང་དང་བཀའ་རྒྱུད་དང་། །གྲོགས་སྲུན་བུ་ཚ་ཁྱི་ཕག་ལྟ་བུར་ནི། །བློ་བཞག་པ་ཡི་དམ་ཚིག་དྲུག་བསྲུང་བྱ། །
Firstly the six mental obligations, which one has to maintain consistently, are to consider the master as the Buddha, the teachings as the non-deceptive words of Buddha, the medical text as the authentic words of the Buddha, fellow students as friends or spiritual sublings, the patients as one's own children and the pus and blood of the patient as the dropping of one's pet dogs and pigs.

གཉིས་པ་སྨན་གྱི་རིག་འཛིན་ཆ་བྱད་རྣམས། །བཀའ་སྲུང་ཕྱག་ཆ་ལྟ་བུར་བཟུང་ཞིང་བསྲུང་། །
Secondly, all eminent holders of medical knowledge should be revered and preserved as protectors of Buddha's words and the medical instruments as their emblems.

གསུམ་པ་སྨན་རྣམས་ནོར་བུ་བདུད་རྩི་དང་། །མཆོད་རྫས་ཤེས་པར་བྱ་བ་གསུམ་ཡིན་ཏེ། །དགོས་འདོད་འབྱུང་བའི་ནོར་བུར་ཤེས་པར་བྱ། །ནད་རྣམས་སེལ་བའི་བདུད་རྩིར་ཤེས་པར་བྱ། །ཕུད་ཀྱིས་རིག་འཛིན་མཆོད་པའི་རྫས་སུ་ཤེས། །
Thirdly, medicines should be regarded as precious jewels, nectar and substances for spiritual offerings. One should regard them as wish fulfilling jewels which fulfill all needs; should also be looked upon as nectar that curves every disorder and regard them as spiritual offerings to the eminent holders of medical knowledge.

དང་པོ་རིན་པོ་ཆེ་དེ་བཙོལ་ལ་བཅང་། །
First, one should collect and keep various precious jewels and medicinal substances.

གཉིས་པ་ལེགས་པར་སྦྱར་ལ་བྱིན་གྱིས་བརླབ། །རང་ཉིད་བཻཌཱུརྻ་འོད་རྒྱལ་པོ་དང་། །སྨན་གྱི་སྣོད་ནི་བདུད་རྩི་ལྷུང་བཟེད་བསམ། །སྨན་ལྷ་དྲང་སྲོང་རྣམས་ཀྱིས་ཤིས་པ་བརྗོད། །
Secondly, compound medicines property and consecrate them, then visualize oneself as being the King of the Rays of Aquamarine Light. Visualize the medicine as a nectar and the container as the Buddha's begging bowl filled with nectar. Visualize that one is being surrounded by different sages who utter these auspicious words.

འཚོ་མཛད་སྨན་པའི་རྒྱལ་པོ་བཅོམ་ལྡན་འདས། །དུག་གསུམ་ནད་སེལ་སངས་རྒྱས་སྨན་གྱི་བླ། །སྐུ་མདོག་མཐིང་ག་བཻཌཱུརྻ་ཡི་འོད། །སྤྲུལ་པའི་སྐུ་ལ་མཚན་དང་དཔེ་བྱད་ལྡན། །རླུང་མཁྲིས་བད་ཀན་ནད་ཀྱིས་གདུངས་པ་ལ། །ནད་ཀྱི་གཉེན་པོ་ཕྱག་གཡས་ཨ་རུ་ར། །ཕྱག་གཡོན་བདུད་རྩིའི་ལྷུང་བཟེད་པར་བུ་བསྣམས། །བཻཌཱུརྻ་ཡི་འོད་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །
O, Medicine Buddha, the Supreme Healer, the King of Physicians, the Victorious Conquerer,
The conquerer of the diseases of the three mental poisons,
The Enlightened Buddha of Medicine,
To the sapphire blue body, emanates all pervading aquamarine light.
Your spiritually-manifested body is adorned with virtuous names and marks,
For the suffering caused by *rlung*, *mkhris pa* and *bad kan* disorders,
Holds the *a ru ra* in the right hand and begging bowl filled with nectar in the left hand;
I pay homage before the divine Aquamarine Light.

རིག་པའི་གནས་མཆོག་བཅོ་བརྒྱད་ཐུགས་སུ་ཆུད། །ཚེ་ལ་དབང་བའི་བཅུད་ལེན་དངོས་གྲུབ་བརྙེས། །མངོན་ཤེས་སྙིང་རྗེས་འགྲོ་མཆོག་འདུ་བ་སྐོམས། །དྲང་སྲོང་རིག་འཛིན་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །
Well-versed in the eighteen supreme Knowledges,
Receiver of Elixir and Supreme Attainment to command longevity,
And with divine premonition and compassion,
Bring harmony to the life of all supreme beings.
I pay homage before all sages, holder of this sacred lineage.

ལྷ་རྣམས་ཀྱི་ནི་བདུད་རྩི་ལྟ་བུ་དང་། །ཀླུ་རྣམས་ཀྱི་ནི་གཙུག་ནོར་ལྟ་བུ་དང་། །དྲང་སྲོང་རྣམས་ཀྱི་བཅུད་ལེན་ལྟ་བུར་ནི། །ཁྱེད་ལ་སྨན་འདི་ཉེ་བར་གནས་གྱུར་ཅིག །
རླུང་ མཁྲིས་ བད་ཀན་བཞི་བརྒྱ་རྩ་བཞིའི་ནད། །ཚེ་ལ་བར་དུ་གཅོད་པ་ཞི་བ་དང་། །གདོན་པའི་བགེགས་རིགས་སྟོང་ཕྲག་བརྒྱད་ཅུ་དང་། །ཡི་འབྲོག་སུམ་བརྒྱ་དྲུག་ཅུ་ལ་སོགས་པ། །བསམས་པའི་བར་དུ་གཅོད་པ་ཞི་བར་མཛོད། །

ཨོཾ་ན་མོ་བྷ་ག་ཝ་ཏེ་བྷེ་ཥ་ཛྱེ་གུ་རུ་བཻ་ཌཱུརྱ་པྲ་བྷ་རཱ་ཛཱ་ཡ་ཏ་ཐཱ་ག་ཏཱ་ཡ་ཨརྷ་ཏེ་སམྱཀྶཾ་བུདྡྷཱ་ཡ། ཏདྱ་ཐཱ། ཨོཾ་བྷེ་ཥ་ཛྱེ། བྷེ་ཥ་ཛྱེ། མ་ཧཱ་བྷེ་ཥ་ཛྱེ། བྷེ་ཥ་ཛྱེ་རཱ་ཛཱ་ཡ། ས་མུངྒ་ཏེ་སྭཱ་ཧཱ། །

Like divine nectar to all Gods,
Like Crown-Jewels to all *klu*[2],
And like an Elixir to all sages,
May this medicine be always with you.
Four hundred and four disorders caused by *rlung*, *mkhris pa* and *bad kan*
May those that endanger life be pacified.
One thousand and eighty harmful obstacles,
And the three hundred sixty spirits of disturbing emotions[3],
May all those that obstruct the mind be pacified.

Om Namo Bhagawate Bhekhaze Guru Bendurya Prabha Razaya Tatha Ghataya Arhate Samyak Sam Buddhaya, Tayatha, Om Bhekhaze, Bhekhaze, Maha Bhekhaze, Bhekhaze Razaya, Samung Ghate Svaha[4].

བདུན་བཟླས་བདུད་རྩིར་བསམས་ཏེ་རིག་འཛིན་མཆོད། །དངོས་གྲུབ་བླངས་པས་རང་གི་ནད་གདོན་བསལ། །ནད་པས་བསྟེན་པས་འཆི་བ་སོས་པར་བསམ། །དམ་ལྡན་བྱིན་འབེབས་བཀྲ་ཤིས་བསོད་ནམས་འབྱུང་། །
Recite this mantra seven times and visualize the medicine as being transformed into nectar and make an offering of it to the eminent holders of medical knowledge. Placing a small amount of it on your tongue, visualize acquiring spiritual attainment that cures all your disorders and the negative influences of the evil spirits. Visualize that it overcomes the impending death of the patient when taken by them. These spiritual practices when undertaken with thoughtful commitment and blessing will bring accomplishment of auspiciousness and the accumulation of merits.

རྣམ་པ་བཟོ་བ་ལུས་ངག་ཡིད་དང་གསུམ། །ལག་པ་བཟོ་བས་སྨན་དཔྱད་བཟོ་ལ་མཁས། །ངག་ཚིག་སྙན་པས་ནད་པ་སྤྲོ་སྐྱིད་ནུས། །རིག་པ་བཀྲ་བས་ཡིད་ལ་མ་རྨོངས་གསལ། །དེ་ཤེས་བཟོ་རྣམས་ཀུན་གྱི་དཔོན་དུ་འགྱུར། །
Dexterity involves the role of the physician’s body, speech and mind. A skillfull hand facilitates expertise in preparing effective medicines, in making excellent medical instruments and in performing effective applications. Pleasant words enable the patient to be joyful. Intelligence

brings understanding without obscuration. Mastering these skills will eventually gain expertise among all arts.

བྱ་བ་ལ་བརྩོན་བདག་དང་གཞན་གཉིས་ཏེ། །བདག་ཉིད་བྱ་བ་བརྩོན་པ་རྒྱུ་ལ་བསླབ། །རྐྱེན་བསྟེན་གྲོགས་ལ་བརྩོན་བྱ་གོམས་མཐར་དབྱུང་། །
Diligence involves two aspects: fulfilling one's own need and the needs of others. Becoming a competent physician involves cultivating the cause, seeking favourable conditions, generating devotion towards one's companions and employing incessant efforts to become familiar with these practices.

རྒྱུ་ནི་འདྲི་ཀློག་མཐའ་རུ་ཕྱིན་པར་བསླབ། །ཚོད་དང་མི་ཚོད་དེ་ལ་བརྟེན་པར་སྣང་། །
Learning thoroughly the fundamentals of reading and writing is the cause and the determination of whether one can become learned or not depends entirely on this primary education.

དེ་རྐྱེན་སློབ་དཔོན་བསྟེན་ཏེ་མཚན་ཉིད་དང་། །བསྟེན་པའི་ཐབས་དང་བསྟེན་པའི་དགོས་པ་གསུམ། །
Seeking favourable conditions means is to find a master. This has three features: the qualities of the master, how to seek the master and the objective of seeking the master.

མཚན་ཉིད་རྒྱ་ཆེ་མཁས་དང་མན་ངག་ལྡན། །ངང་རིང་གསོག་ཆུང་བརྩེ་ལ་བཀུར་འོས་བསྟེན། །
The qualities of the master are having profound knowledge of different medical studies and their application, being enriched with various medical instructions, having forbearance, being non-materialistic, compassionate and worthy of veneration.

བསྟེན་ཐབས་དོགས་པ་མེད་པར་བློ་གཏད་ལ། །ངོ་ལོག་མེད་པར་བྱ་བ་བསྒྲུབ་པར་བྱ། །སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་དེ་ཡི་ཡུལ་དང་བསྟུན། །དྲིན་དུ་ཚོར་བས་རྒྱུན་དུ་བསྲིང་བར་བྱ། །
The right approach for seeking the master is to single-pointedly entrust oneself to the master without any reservations in his teaching. Every assignment should be performed without deceit. Conduct should be in total compliance with the master's aspirations. One should always remember and remain indebted of the master's gratitude.

དགོས་པ་མྱུར་བར་ཡོབས་དང་མཁས་པར་འགྱུར། །
The objective of seeking the master is to enable oneself to quickly absorb the knowledge ad ultimately to become learned.

གྲོགས་ལ་བརྩོན་བྱ་ཞུ་དང་དྲི་བ་དང་། །བཟུང་དང་བསམ་པ་ལེ་ལོ་བྱ་བ་མིན། །ཅི་ཡི་ཕྱིར་ན་དེ་ཉིད་བར་གཅོད་དགྲ། །
Generating devotion towards one's companion means to obtain important instruction and knowledge by means of intense discussion and debate with one's fellow companions. One should always bear the important teaching in one's mind and contemplate on its implication by avoiding laziness as it is an enemy that hinders progress in learning.

གོམས་པ་མཐར་དབྱུང་མཐོང་ཐོས་བླང་བ་སྟེ། །ཐམས་ཅད་ཞེན་འདྲིས་ཐེ་ཚོམ་སྤོང་བར་བྱེད། །
Employing incessant effort to become familiar with these practices requires consistent practice and being mindful, of what one has acquired either from seeing or hearing, until so integrated with the practice that leaves no room for hesitation.

གཞན་གྱི་བྱ་བ་ལ་བརྩོན་ནད་པ་དེ། །དེ་དོན་ཕྱི་བཤོལ་བར་དུ་མ་ཆོད་པར། །གྱང་ཐོག་མར་ཕོར་པོ་ན་གསོད་བཟློག་བཞིན། །སྨན་དཔྱད་དུས་ལས་མ་འགྱངས་བརྩོན་པས་སྒྲིམས། །
Diligence in the needs of others, primary concerns service to the patient. Any assignment related to treatment should never be delayed or disrupted. Like a person who will be faced with an execution if he fails to cross the high narrow wall carrying a cup full of melted butter on his head without spilling even a drop of oil; one must always assiduously endeavor to give timely treatments to patients with single-pointed concentration.

མི་ཡི་ཆོས་ལུགས་མཁས་པར་བྱ་བ་ནི། །མི་ཆོས་པ་དང་དམ་པ་ཐུན་མོང་གསུམ། །དང་པོ་མཁས་པར་བསླབ་ལ་གཉེན་གྱིས་བཙལ། །ཀྲོང་གིས་འདུལ་གསུམ་ལྡན་ན་འདོད་པ་འགྲུབ། །དམ་པའི་ཆོས་ལུགས་སྣ་དུལ་འཇོགས་པ་བདེ། །ཆོག་ཤེས་གྱུར་ན་རང་གཞན་ཕན་ཐོགས་འགྱུར། །ཐུན་མོང་ཕོངས་པ་རྣམས་ལ་སྙིང་རྗེས་བཟུང་། །མཐོན་པོ་རྣམས་ཀྱིས་རང་གིས་མདོ་དོན་སྒྲུབ། །ཚོགས་པ་དྲུག་ལྡན་འབྲས་བུ་ཐེ་ཚོམ་མེད། །
Being proficient in social ethics entails three conducts: wordly, religious and the combination of both. First, one must study hard to become learned, treat everyone with a loving nature and then one should use stronger measures if leniency does not help. Equipped with these three qualities will fulfill the aspiration of wordly conduct. Complying with spiritual conduct gives one a calm disposition, allowing one to be pleasant with others, provides contentment and eventually benefits oneself and others. Conduct that is a combination of both pertains to taking care of the sick and the destitute with extreme compassion. By doing so, your superior will admire you and will fulfill your needs. Possessing all six prerequisites for becoming an eminent physician will undoubtedly lead one to reap the reward.

ཉེས་པ་གནོད་བྱ་གཉེན་པོའི་མཚན་ཉིད་རྣམས། །ཅི་རིགས་ཁོང་དུ་ཆུད་པ་ངོ་བོར་འདོད། །
The nature of a learned physician is ti fully understands all distinct characteristics of every aspect of the principal energies and the basis of affliction, and all characteristics of the remedial measures.

ངེས་ཚིག་ནད་གསོ་ལུས་ལ་ཕན་ཕྱིར་སྨན། །ནད་སྙིང་དཔྱད་དཔའ་འགྲོ་ལ་ཕ་ལྟར་སྐྱོབ། །རྒྱལ་པོ་རྣམས་ཀྱིས་རྗེ་ལྟ་འཁུར་བར་བྱེད། །
The definition of *sman pa* (Menpa) implies those who cure disorders and help the well being of body; those who are sensibly courageous in employing various external therapies; those who are like a compassionate father who saves all beings and those who are highly honored by kinds to be their king.

དབྱེ་བ་སྨན་པ་བླ་ན་མེད་པ་དང་། །ཁྱད་པར་ཅན་དང་ཕལ་པ་གསུམ་ཡིན་ཏེ། །
There are three classifications of physicians: unsurpassed, extraordinary and ordinary.

དུག་གསུམ་རྒྱུ་འབྲས་ནད་སེལ་གོང་ན་མེད། །གཞན་རིག་མངོན་ཤེས་བྱམས་ལྡན་དྲང་པོར་སྦྱོང་། །གནང་རིགས་རྗེས་སྦྱངས་ལས་གོམས་འགྲོ་བའི་གཉེན། །འདོད་པས་འཕྲལ་དུ་ཚ་བཟུང་སྲོག་གི་གཤེད། །
The unsurpassed physician is the highest of all who has conquered the causes of the three mental poisons together with their corresponding resultant disorders. The extraordinary physician is the one who has a clairvoyant mind and being compassionate they righteously rectify the defects of their body, speech and mind and harmonise all the imbalances of others. The ordinary physician includes *gnang rigs* (Nangrig Menpa[6]), *rjes sbyangs* (Jejang Menpa[7]) and *las goms* (Laegom Menpa[8]) and are the real friends of all suffering beings. Those driven by

greed and temporary gains and who merely hold the medical instruments and scripture are quacks and are the agents of death.

འོན་ཀྱང་མཆོག་དང་ཐ་མར་གྲགས་པ་སྟེ། །གདུང་བརྩུན་བློ་དང་ལྡན་ཞིང་དམ་ལ་གནས། །གཞུང་གི་དོན་མཁས་མན་ངག་གནད་དུ་རྟེག །གོམས་ཐོག་གཙོ་བོར་ཆོས་གཉེར་འདོད་པ་སྤངས། །དུལ་ཞིང་བཟོ་མཁས་འགྲོ་ལ་བྱམས་སེམས་ཆེ། །གཡེལ་མེད་གཞན་གྱི་དོན་ལ་རང་དོན་སེམས། །གསོ་དཔྱད་ཀུན་ལ་རྨོངས་མེད་སྨན་པ་མཆོག །འགྲོ་བ་ནད་པ་རྣམས་ཀྱི་མགོན་གཅིག་པུ། །རིག་འཛིན་དྲང་སྲོང་རྣམས་ཀྱི་རྒྱུད་འཛིན་སྲས། །འཚོ་མཛད་སྨན་པའི་རྒྱལ་པོའི་སྤྲུལ་པར་བཤད། །
However, only tw types of physicians have been generally categorized: the supreme and the inferior. The supreme physician is the one who holds a genuine medicinal lineage; is intelligent, loyal and committed; is well-versed in medical theories; is skilled in employing instructional therapeutic approaches; is well-acquainted with all practical applications; is fully devoted to spiritual practice and has therefore forsaken sensual desire; in serene; is skilled in producing medicines and making medical instruments; is compassionate to all sentient beings; has underwavering devotion to others' needs and considers others' need as one's own and is not ignorant in aspects of medical theory and their practical approaches. They are the sole protectors of suffering beings and are like the child who holds the lineage of the eminent medical knowledge holders and sages. They are believed to be the veritable emanation of the Medicine Buddha, the King of Physicians.

དེ་ལྟར་མི་ལྡན་ཐ་མའི་སྐྱོན། །རིགས་རྒྱུད་མེད་པའི་སྨན་པ་དེ། །ཝ་ཡིས་རྒྱལ་ས་བཟུང་བ་ལྟར། །ཀུན་གྱིས་སྤྱི་བོར་བཀུར་མི་འགྱུར། །
The weaknesses of an inferior physician are the follows: A physician without an authentic lineage resembles a fox on a king's throne, who will not be honoured by all.

གཞུང་དོན་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །དམུས་ལོང་དག་ལ་ཟུས་བསྟན་བཞིན། །ནད་རིགས་བཅོས་ཐབས་ཤན་མི་ཕྱེད། །
A physician being ignorant of the meaning of medical treatises is like showing an object to a person who was born blind. They will neither be able to identify the particular disorder nor will they be able to differentiate between the various therapeutic approaches.

མཐོང་གོམས་མེད་པའི་སྨན་པ་དེ། །རྒྱུས་མེད་ལམ་དུ་ཞུགས་པ་བཞིན། །ནད་རྟགས་དཔྱད་ལ་ཐེ་ཚོམ་འགྱུར། །
A physician who is not acquainted with the experience of seeing patient is like someone travelling on an unfamiliar road. They will face doubts concerning the signs and symptoms of a disorder and its treatment.

བརྟག་ཐབས་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །གཉེན་མེད་བྱེས་སུ་འཁྱམས་པ་འདྲ། །ནད་ངོ་ཤེས་པ་གཅིག་མི་འབྱུང་། །
A physician who does not know about the correct methods of diagnosis is like someone wandering in a foreign land without any acquaintances. There will be not a single disorder that he knows.

རྩ་ཆུ་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །ཕྲ་པས་ཕྲ་གཏོང་མི་ཤེས་འདྲ། །ཚ་གྲང་ནད་ཀྱི་སྐད་མི་སྟེར། །
A physician who does not know about pulse diagnosis and urine analysis is like a messenger at war who does not know how to convey the correct message. They will not be able to give the correct identification of hot and cold disorders.

ཁ་དམར་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །གཙོ་བོས་སླ་བ་མི་ཤེས་འདྲ། །རང་སྐྱིངས་གྲགས་པ་ངན་པ་འཐོབ། །

A physician who does not know how to make prognosis is like a leader who is unable to speak wisely. It causes personal downfall due to embarrassment and a bad reputation.

བཅོས་ཚུལ་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །མུན་ཁུང་འབེམ་ལ་བརྡེག་པ་འདྲ། །གཉེན་པོ་ནད་ཐོག་འབབ་མི་འགྱུར། །
A physician who does not know the therapeutic principle properly is like someone who shoots at a target in the dark. The remedy will not correspond to the intended illness.

ཟས་སྤྱོད་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །རང་སྲིད་དགྲ་ལ་ལོག་པ་འདྲ། །ནད་ཀྱི་སྟོབས་སྐྱེད་ལུས་ཟུངས་འཇོམས། །
A physician who does not have knowledge about diet and lifestyle is like making one’s own subjects the enemy. It will increase the intensitybof the disorder and will destroy the bodility constituents as well.

ཞི་སྦྱོར་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །སོ་ནམ་མི་ཤེས་ཞིང་པ་འདྲ། །དམན་ལྷག་ལོག་པས་ནད་སྐྱེད་འགྱུར། །
A physician who does not know how to compound a pacifying medicine is like a farmer who does not know how to manage his field. It will give rise to additional disorders due to excess, deficient and adverse compounding of medicines.

སྦྱོང་བྱེད་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །བྱེ་མའི་རི་ལ་ཆུ་འབེབས་འདྲ། །ནད་དང་ལུས་ཟུངས་མ་རུངས་བྱེད། །
A physician who does not know how correctly employ evacuative therapy is like someone spilling water on a mound of sand. It will aggravate the disorder and ruin the bodily constituents, simultaneousely.

ཆ་བྱད་སྨན་མེད་སྨན་པ་དེ། །གོ་མཚོན་མེད་པའི་དཔའ་བོ་འདྲ། །ནད་ཀྱི་དགྲ་དཔུང་ཚོམས་མི་འགྱུར། །
A physician without medical instruments and medicines is like a warrior without armour and weapons. He will not be able to conquer the illness which is like a mighty enemy.

གཏར་བསྲེག་མི་ཤེས་སྨན་པ་དེ། །ནང་ཡན་མེད་པའི་རྐུན་མོ་འདྲ། །ནད་དང་དཔྱད་དུ་འཛོལ་བར་འགྱུར། །
A physician who does not know how to perform venesection and moxibustion is like a burglar who steals without knowledge of the valuables in the house. There will be mistakes in performing the external therapy that appropriately corresponds to the nature of the disorder.

དེ་ཕྱིར་སྨན་པ་ངན་པ་ནི། །ཀློ་ཡང་ལོག་པར་རྟོགས་པ་ཡིས། །གསོ་བ་ལོག་པ་དག་ཏུ་འགྱུར། །བདུད་ཉིད་སྨན་པའི་ཆ་བྱད་ཅན། །གཤིན་རྗེའི་ཞགས་པ་ཐོགས་པས་ན། །སྲོག་གི་གཟུ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། །འབྲེལ་བ་མི་བྱ་འཁོར་རྣམས་འཕུང་། །
Such incompetent physicians misapprehend every aspect of medical knowledge and will ultimately give incorrect treatments. Such physicians are devils of death in the guise of physicians. They hold the whip of the Lord of death and are a real threat to life. Hence they should not be engaged or they will ruin the lives of many others around you.

སྨན་པའི་ལས་ལ་ཐུན་མོང་ཁྱད་པར་གཉིས། །དང་པོ་ལུས་ངག་ཡིད་ཀྱི་བྱ་བའི་ལས། །
The functions of physician are of two types: common and specific. The first of this pertains to the actions of the body, speech and mind.

ལུས་ཀྱིས་སྨན་དང་ཆ་བྱད་ཚོགས་པར་བསག །ནད་པའི་བྱ་བ་གང་ཡིན་དོན་དུ་གཉེར། །
The actions of the body involve making available essential medicines and medical instruments and, at the same time, endeavouring to accomplish every action related to the well being of the patient.

ངག་གི་ལས་ནི་ཁ་དམར་གདགས་པ་སྟེ། །རྟོགས་ན་ཁྲོམ་དུ་དུང་འབུད་ལྟ་བུར་གདགས། །འཚོ་བར་ཁས་བླངས་འཆི་བར་དུས་བཏབ་གཅེས། །ཉམས་མ་ཡོངས་ན་སྦྲུལ་ལྕེ་ལྟ་བུར་གདགས། །གཉིས་ལ་ཞེན་ནས་གང་བཟང་སྟེང་དུ་ཐོས། །
The actions of speech involve giving prognosis. When one fully understands the condition, one must declare it openly like blowing a conch in the marketplace. Give assurance about the recovery of the patient or predict the time of death. When one is unable to fully apprehend the situation, then declare the condition like a snake's tongue by relying on two possibilities and take leave while focusing on the one that is the more favourable.

ཡང་ན་མཐུན་པར་སྣང་བ་གསལ་གདབ་ཅིང་། །བློ་ཡི་ཚོད་པ་ཡུལ་དང་བསྟུན་པ་དང་། །སྲིད་པའི་སྒོ་མི་བཀག་པར་ཐོང་ལ་ཐོས། །
Other actions of speech include stating clearly the common opinion, complying with a patient's opinion despite knowing the truth and not excluding any possibility, one must take a safe exit.

དང་པོ་ནད་པས་དོགས་དང་སྨན་པས་རྟོགས། །གཅིག་པར་མཐུན་ན་དེ་ཉིད་གསལ་པོར་བརྗོད། །
First, if the patient's presumption and the physicians's understanding correspond, pronounce it clearly.

གཉིས་པ་ནད་པས་དུག་ཏུ་དོགས་པ་ལ། །གཞན་བཟུང་ཐོག་ཏུ་མ་བྱུང་ཟེར་སྲིད་ཕྱིར། །བློ་བསྟུན་དེར་བཏགས་ནད་གང་ཡིན་པ་བཅོས། །
Secondly, in the situation where the patient suspects poison and the physician diagnosis it different; if the physician states that it is not poisoning, the patient would say the physician is incompetent. Therefore, while agreeing with patients's opinion, one must treat a disorder as it is required.

གསུམ་པ་འཚོ་འཆི་ཉེན་ཆེ་ཉེན་ཆུང་རྣམས། །གླུད་རྟ་ལས་དབང་བསོད་ནམས་རྐྱེན་དབང་གིས། །ཇི་འདྲ་འཆི་ལ་ཇི་འདྲ་འཚོ་བའི་ཕྱིར། །ཁ་དམར་ཏ་ཅང་གསལ་བ་སྨྲ་མི་བཏུབ། །ཉེན་ཆེར་ཡོད་ཀྱང་གསོ་ཐུ་ཡོད་པར་སྨྲ། །ཉེན་ཆུང་ཚོར་ཡང་བྱ་ར་དགོས་པར་སྨྲ། །ལར་ཡང་མི་ཆོས་འཇིག་རྟེན་དག་དང་བསྟུན། །
Thirdly, factors like the survival or death of a patient, the high or low risk to the patient's life appear to be uncertain. These factors being dependent largely on luck, karma, merit or both the patient and physician, and on the condition of the patient's diet and lifestyle, it is difficult to make a clear prediction about one's survival or death. In such situations, one must say that a cure is possible even though the risk is high and in the case f a lesser risk, say that the patient should be treated with great care. It is important to note that all predictions should be made in accordance with social principles and ethics.

ཡིད་ལས་མ་འཁྲུལ་བརྩོན་པས་བསམ་ཞིང་གཞིག །
The mental function involves learning and practicing the medical obligations unerringly with intense enthusiasm and forethought.

ཁྱད་པར་ལས་ནི་ལྟ་སྒོམ་སྤྱོད་པ་གསུམ། །
The specific function of a physician includes the view, meditation and conduct.

ལྟ་བ་ཆོས་རྣམས་ཀུན་ལ་དབུ་མར་རྟོགས། །དམན་མཐའ་ལྷག་མཐའ་ལོག་པའི་མཐའ་སྤངས་པའི། །ཡང་དག་དབུ་མར་བལྟ་བ་ལྟ་བའི་མཆོག །
The view of a physician is to take all medical principles and their related approaches on the middle way, thus avoiding the philosophical extremes of deficient, excess and adverse thoughts and actions. The view which perceives the middle way is the best of all.

སྒོམ་པ་ཚད་མེད་བཞི་ཡི་ངང་དུ་གནས། །ལོག་པའི་གོལ་ས་བཞི་རུ་མ་ཤོར་གཅེས། །
Meditation implies cultivating the four immeasureables of love, compassion, joy and equanimity. It is imperative not to indulge in the four contrary reflections[9].

སྤྱོད་པ་སྤང་བླང་གཉིས་ལས་མི་དགེ་སྤང་། །སྨྱོ་འཆལ་ཐོ་ཅོ་སྡིག་པ་ངན་སྤྱོད་དོར། །སྦྱིན་དང་ཚུལ་ཁྲིམས་བཟོད་པ་བརྩོན་འགྲུས་སྤྱད། །
The conduct of a physician includes actions that are to be abandoned and those actions to be observed. Abandon the ten non-virtous actions, insanity, nattering, unabashed, sinful action and evil conduct. The perfections of generosity, ethical discipline, patience and enthusiasm should be practiced systematically.

སྨན་པའི་འབྲས་བུ་གནས་སྐབས་མཐར་ཐུག་གཉིས། །
There are two rewards to be physician: the transient and the ultimate.

གནས་སྐབས་འབྲས་བུ་ཚེ་འདིར་སྐྱིད་པ་དང་། །དབང་དང་ལོངས་སྤྱོད་དགའ་བདེ་ལྡན་པར་འགྱུར། །དེ་དག་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པ་སྨན་ཡིན་པས། །དེ་ཡང་རང་གི་ཡོན་ཏན་མི་ལ་འཕྲུར། །འཚེ་བའི་མི་ལའང་སྤུན་བཞིན་བག་ཕབ་ལ། །བརྟག་ཅིང་ཚོད་བླང་སྤྱོད་པ་བསྟུན་ལ་བཅོས། །དེ་ཡིས་བསོད་ནམས་གྲགས་པ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །འདོད་པའི་ཟས་དང་ལོངས་སྤྱོད་ཤུགས་ལས་འབྱུང་། །འདི་དུས་བག་དང་ལྡན་པས་བཙའ་བར་བྱ། །བྱིན་པའི་དུས་སུ་ཟས་ནོར་གཡེར་ཞིང་བླངས། །འགྱངས་ན་དྲིན་བྱས་བརྗེད་ནས་ལན་མི་ཁྱེར། །
The transient rewards are happiness, power, wealth and prosperity in this life-time. Since medical knowledge is the main source of all these benefits, one should impart this knowledge to others. Treat everyone with ease and affection, like one's own relatives, even if it is someone who has harmed you. Investigate thoroughly, be confident and give treatment according to the patient's disposition. This enables one to gain merit and acclamation, and desired foods and means of livelihood will come automatically. Be modest and accept only reasonable offerings. While rendering service one should accept anything in kind for the service, but with the passage of time, the patient might forget the kindness that was rended, and therefore, gift should not be expected.

མཐར་ཐུག་འབྲས་བུ་གཡོ་སྒྱུ་འདོད་པ་རྣམས། །སྤངས་ནས་ནད་པ་གསོ་བ་ལ་འཇུག་པ། །བླ་མེད་སངས་རྒྱས་ས་ལ་བགྲོད་འགྱུར་ཞེས། །འཚོ་མཛད་སྨན་པའི་རྒྱལ་པོས་བཤད་པ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་ནས་རིག་པའི་ཡེ་ཤེས་དེ་སྨན་པའི་རྒྱལ་པོའི་དབུའི་གཙུག་ཏུ་ཐིམ་པར་གྱུར་ཏོ། །
The ultimate reward for those physicians who abandon deceitfulness and selfishness while engaging themselves wholeheartedly in the service of suffering patients, ultimately leads to the unsurpassed state of perfect spiritual awakening of Buddhahood, as said by the Medicine Buddha, the King of Physicians." Having said this, *Rig pa'i shes* (Rigpai Yeshi) dissolved back into the crown of the Medicine Buddha.

བདུད་རྩི་སྙིང་པོ་ཡན་ལག་བརྒྱད་པ་གསང་བ་མན་ངག་གི་རྒྱུད་ལས་གསོ་བ་པོ་སྨན་པའི་ལེའུ་སྟེ་སུམ་ཅུ་རྩ་གཅིག་པའོ། །

This is the thirty-first chapter, on the physician, the healer, from the Secret Quintessential Instructions on the Eight Branches of the Ambrosia Essence Tantra.

བདུད་རྩི་སྙིང་པོ་ཡན་ལག་བརྒྱད་པ་གསང་བ་མན་ངག་གི་རྒྱུད་ལས་བཤད་པའི་རྒྱུད་ཅེས་བྱ་བ་རྫོགས་སོ།། །།

This concludes the Explanatory Tantra from the Secret Quintessential Instructions on the Eight Branches of the Ambrosia Essence Tantra.

---

1 The Three Jewels are the Buddha, Dharma and Sangha

2 *Klu* is the spirit that dwells in the water and land.

3 The three hundred sixty spirits of disturbing emotions are the harmful spirits that are connected with 360 channels of the body.

4 May it be auspicious, I prostrate to Medicine Buddha symbolized by Aquamarine Light, the King of Rays, who is fully accomplished and enlightened, the Foe Destroyer, who has gone like the previous Buddhas. The Noble Physicians, Physicians, the Great Physicians, the King of Physicians, the Fully Accomplished one, an auspicious action has started.

5 Menpa(*sman pa*) literally means to benefit. Since physician helps the sick and benefits people, it implies the same cannotation.

6 Nangrig Menpa (*gnang rigs*) is the one who hold an unbroken lineage of physicians and are exception ally designated either by a supreme head or by a spiritual king.

7 Jejang Menpa (*rjes sbyangs*) is the one who have thoroughly learned the medical text under an eminent physician and have become well-versed in all of the theoretical and practical aspects of medical knowledge.

8 Laegom Menpa (*las goms*) is the one who despite not being thoroughly educated in the medical system , but have familiarized themselves with the practical knowledge through constantly working with a master.

9 The four countrary reflections are i) Loving those who are ungrateful, ii) Overdoing compassion to those who hate religious doctrine and sentient beings, iii) Feeling joy when a patient seen by other physician dies and iv) Showing equanimity on whether a patient survives or dies.